

РЕШЕНИЕ

№ 67

гр. Велики Преслав, 01.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКИ ПРЕСЛАВ, I СЪСТАВ, НО, в публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Дияна Д. Петрова

при участието на секретаря Жения С. Проданова
като разгледа докладваното от Дияна Д. Петрова Административно
наказателно дело № 20233610200184 по описа за 2023 година

Производство по чл. 59 и сл. от ЗАНН, образувано въз основа на въззивна жалба от Д. В. В. с ЕГН ***** с постоянен адрес гр.***** срещу НП №0323-0003/07.06.2023 г. издадено от Началника на РУ гр.В.Преслав при ОД МВР - Шумен.

В същността на обстоятелствената част на жалбата се съдържат доводи за незаконосъобразност и неправилност на наказателното постановление, поради неправилно и необосновано прилагане на материалния закон. Отрича се извършване на нарушението, поради липса както на обективна, така и на субективна страна. Предвид изложеното се иска от съда наказателното постановление да бъде отменено изцяло, претендират се и направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с редовно упълномощен защитник. Поддържат жалбата и сочат писмени и гласни доказателства.

Жалбоподателят оспорва изцяло изложеното в АУАН и в НП, отрича се извършване на нарушението.

Защитникът на жалбоподателя излага фактическа обстановка, която счита за установена от събраните по делото доказателства, като навежда твърдения за неправилно установена такава от административнонаказващия орган. Освен това прави възражение за неправилна квалификация на нарушението, като излага подробни мотиви за това, че е допуснато съществено процесуално нарушение на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, като при описание на нарушението са смесени съставите на чл.257, ал.1 от ЗМВР и чл.264, ал.1 от ЗМВР, от там следва според защитата допуснато съществено нарушение на чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН поради неправилно посочване на правната квалификация на нарушението. Отново поддържа искането за отмяна на НП и присъждане на разноски.

Въззиваемата страна в писмено становище по същество моли наказателното постановление

да бъде потвърдено.

Съдът, като обсъди материалите по приложената административнонаказателна преписка и събраните по нея, и в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства, прецени ги поотделно и в тяхната съвкупност, установи от фактическа страна следното:

На вечерта около 00.00 часа на 17 срещу 18.05.2023 г. полицейските служители Й. Г., Г. Т. и С. С., които били дежурна смяна и се намирали със служебния автомобил в гр. Велики Преслав на ул.»Ахелой» до сградата на бившия хотел «Балкантурист», получили сигнал, че жалбоподателя тръгнал от заведение «Фонтаните» в същия град с автомобила си и е употребил алкохол. След като получили сигнала служителите на реда потеглили с автомобила към кръстовището на ул.»Ал.Стамболийски» и ул.»Симеон Велики» с цел да изпълнят служебните си задължения – да извършат проверка. На около 100-150 метра видели автомобила на жалбоподателя «БМВ 530 Д» с рег.№***** да преминава през кръстовището. Полицейският автомобил го следвал, но не могъл да го настигне. Жалбоподателят преминал през кръстовището на ул.»Ал.Стамболийски» и ул.»Раковска» и продължил по ул.»Петър Илиев», след което предприел маневра завой на дясно. Вместо да го последват полицейските служители решили да го пресрещнат пред дома на жалбоподателя на ул.»Козлодуй» и там да го спрат за да извършат проверка. Но когато достигнали до кръстовището на ул. «Неофит Рилски» и ул.»Козлодуй», видели че жалбоподателя преминава през следващото кръстовище на ул.»Кирил и Методий» и ул.»Борис Спиров» и се отправя в посока изхода за гр.Търговище. В този момент изгубили автомобила от поглед и завили по ул.»Виница». Тогава видели автомобила на жалбоподателя, паркиран на ул.»Чъргубила Мостич». Полицейският автомобил спрял на ул.»Виница», успоредна на ул.»Чъргубила Мостич», непосредствено до тревна площ с дървета и храсти /остров/, която разделя двете улици. През това време жалбоподателят и св.Я., който бил с него в автомобила, вече били слезли и се отдалечавали от него, като тръгнали към другата страна на тревната площ по тротоара. Полицейските служители, незабавно слезли от автомобила си и отправили разпореждане към жалбоподателя и В. да спрат с думите:»Стой, полиция! Останете на място да се извърши проверка! Полиция!». Вместо на изпълняват разпореждането двамата продължили по тротоара, което принудило служителите на реда на бегом да преминат през тревната площ за да ги настигнат, което попречило на безпроблемното извършаване на проверката. Това било видяно от св.К., който след като чул шум от паркиран автомобил, излязъл от ателието си на ул.»Чъргубила Мостич», за да провери дали някой не търси него. При започване на проверката жалбоподателя и В. първоначално не посочвали кой от тях е управлявал автомобила, но в последствие потвърдили, че жалбоподателя е управлявал собствения си автомобил. Едва след което била извършена проверката, при която освен установяване водача на автомобила, били извършени проби на същия с техническа средство за употреба на алкохол и наркотични вещества, които били отрицателни. За административни нарушения - неизпълнение на устни полицейски разпореждания да останат на място за извършване на проверка, с което съзнателно попречили на полицейските органи да изпълняват функциите си, на жалбоподателя и св.В. били съставени АУАН. Въз основа на съставения на жалбоподателя акт е издадено и обжалваното НП, с което за нарушение по чл.264, ал.1 от ЗМВР и на основание същата разпоредба е наложена административно наказание «глоба» в размер на 500.00 лв.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава и от показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели: Й. Г., Г. Т. и К. К., както и приетите и приложени по делото писмени доказателства.

Съдът кредитира изцяло показанията на посочените свидетели, същите са логични

непротиворечиви и няма индиция за тяхната заинтересованост. Показанията на свидетелите изцяло кореспондират с приложените към делото писмени доказателства. Показанията на свидетелите дават ясна картина за обстоятелствата от предмета на доказване-обективната страна на нарушението - деянието, самоличността на нарушителя и субективната-виновността му. Не се констатираха противоречия в показанията на посочените свидетели, които следва да бъдат обсъждани.

От показанията на полицейските служители от РУ-В.Преслав- Й. Г. и Г. Т. се установява, че след като било дадено полицейско разпореждане жалбоподателя, което той възприел не го е изпълнил и по този начин им попречил да изпълнят функциите си по служба. Посочените обстоятелства се подкрепят и от показанията на св.К., който изрично посочва в разпита си, че автомобила на жалбоподателя е бил паркиран почти пред ателието му на ул.“Чъргобиля Мостич“, жалбоподателя и св.В. са се движели пеш по улицата, като полицейския автомобил е бил спрял на ул.“Виница“ непосредствено до тревната площ, която разделя ул.“Виница“ и ул.“Чъргобиля Мостич“, че полицейските служители пресичат тревната площ и издават устни разпореждания към жалбоподателя и В. да спрат.

По искане на жалбоподателя по делото е разпитан в качеството на свидетел и В. Я., който дава показания в подкрепа на твърдяните от жалбоподателя факти, че е изпълнил разпорежданията на полицейските органи, след като е видял полицаите, а преди това е нямало как да ги изпълни, т.к не е знаел че са адресирани до него.

При съпоставка на показанията на двете групи свидетели, съдът намира, че следва да бъдат кредитирани показанията на полицейските служители, за които не се доказва, че не са обективни и кореспондират и с показанията на св.К., докато свидетеля В. и жалбоподателя са в приятелски отношения, освен това и на В. е съставен АУАН за същото нарушение, т. е. има индиция за заинтересованост случаят да се реши с полза на жалбоподателя.

При така установените фактически положения, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежно легитимирано лице, спрямо което е издадено атакуваното НП, и в установения от закона 14-дневен срок.

Относно основателността на жалбата:

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното: В хода на административно – наказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до накърняване на правото на защита на санкционираното лице. Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от оправомощени за това длъжностни лица, в рамките на определената им компетентност и са били надлежно предявени и връчени на жалбоподателя. Вмененото във вина на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Неизпълнението на разпореждането, съответно препятстването /преченето/ по този начин на полицейските органи да изпълнят задълженията си по служба са описани в акта за установяване на административно нарушение и възпроизведени в наказателното постановление достатъчно конкретно, за да позволят на санкционираното лице да

разбере срещу какви факти следва да организира защитата си, противно на направеното от защитата възражение.

Същественото в административно – наказателното производство е да се установи има ли административно нарушение, извършено ли е то от лицето посочено като нарушител лично и дали това лице го е извършило виновно. Съдът намира, че в хода на съдебното производство се установи по безспорен начин, че жалбоподателят е извършил визираното в акта и в НП нарушение.

Административно – наказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана на основание чл. 264, ал. 1 от ЗМВР. В АУАН и впоследствие в НП ясно и конкретно е описано деянието-осъществено чрез бездействие от нарушителя, с което същият противозаконно е попречил на орган на МВР да изпълни функциите си. За съставомерността на визираното нарушение е достатъчно нарушителят с действието или бездействието си да е пречил на орган на МВР да изпълнява функциите си. Нарушението е от категорията на формалните, на просто извършване. Настъпването на някакъв конкретен резултат не е елемент от обективната страна на нарушението. Настоящият съдебен състав намира, че такова деяние е налице, тъй като с поведението си жалбоподателя е създал пречки на органите на реда да осъществят ефективна, своевременна и безпроблемна проверка, като не е останал на място за извършване на същата, а е принудил полицейските служители да го гонят, за да го спрат и да изпълнят функциите си, като последното е станало единствено поради бързата им реакция. Попречил е да изпълняват задълженията си по служба, поради което обосновано е бил санкциониран със съставеният му акт за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление, на основание чл. 264, ал. 1 от ЗМВР. Наложено е наказание в минимално предвидения размер.

Въз основа на тези констатации, съдът намира че жалбата е неоснователна. В съставеният акт за установяване на административно нарушение са отразени действителни факти и обстоятелства, относно нарушение на чл. 264, ал. 1 от ЗМВР. Съдът намира, че в процеса не се доказаха факти и обстоятелства, които биха обосновали становището на съда за различни констатации от тези отразени в акта, а оттам и за различни правни изводи от тези на административно наказващия орган. Съдът намира, че нарушението е извършено от жалбоподателя, както от обективна, така и от субективна страна. Административно наказващият орган правилно е приложил съответната административно-наказателна разпоредба на ЗМВР като се е съобразил с разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН и като е взел предвид, че осъществяването на нарушението и самоличността на лицето, са били установени по безспорен начин.

Предвид изложеното, съдът намира за неоснователни направените от защитата възражения за допуснати съществени процесуални нарушения и за неправилно приложение на материалния закон.

Изложената от защитата фактическа обстановка остана недоказана в настоящото производство.

Възражението на жалбоподателя, че не е възприел полицейските служители и от там техните разпореждания за извършване на проверка, при изпълнение на функциите им е изначално негодно да обоснове отпадане на отговорността му. Разпореждането за спиране/оставане на място за извършване на проверка, съответно за изпълнение на полицейски функции с думите: “Стой!Полиция!” от униформени служители, излизащи от полицейски автомобил, е подадено достатъчно ясно на висок глас от близко разстояние за да бъде чуто, мястото е било осветено,

независимо от храстовидната растителност, същата не е била с такава плътност, която да попречи на видимостта, в такава степен за да не позволи на жалбоподателя обективно да може да възприеме, както служителите на реда, така и устните разпореждания. Следователно от субективна страна деянието е извършено виновно и при форма на вината пряк умисъл. Към момента на осъществяването му жалбоподателят е формирал представа за проявлението в обективната действителност на всички признаци от състава на нарушението, но въпреки това е извършил деянието си.

Ето защо атакуваното НП е издадено в съответствие с материалния закон, същото не страда от пороци, които го правят процесуално недопустимо и като такова следва да бъде потвърдено.

Административно наказващият орган е направил искане за присъждане на юрисконсулско възнаграждение, което предвид изхода на делото и доколкото е осъществено процесуално представителство от Ив. С. – гл. юрисконсулт, се явява основателно, съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН. Размерът на възнаграждение се определя от съда, съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото. Съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ възнаграждението за защита в производствата по ЗАНН е от 80 до 120 лева. В настоящия случай процесуалният представител на АНО – е осъществил процесуално представителство в едно открито съдебно заседание и доколкото делото не се отличава с някаква фактическа или правна сложност, съдът намира, че следва да бъде определено и присъдено възнаграждение в минималния размер, а именно 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №0323-0003/07.06.2023 г. издадено от Началника на РУ гр.В.Преслав при ОД МВР - Шумен, с което на Д. В. В. с ЕГН ***** с постоянен адрес гр.*****, за нарушение по чл.264, ал.1 от ЗМВР и на основание същата разпоредба е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 500.00 лева.

ОСЪЖДА Д. В. В. с ЕГН ***** с постоянен адрес гр.***** да заплати на Областна Дирекция на МВР-Шумен със седалище и адрес на управление гр.Шумен, ул."Сан Стефано"№2 направените в настоящото производство разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00 лв./осемдесет лева/.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с жалба пред Административен съд гр. Шумен по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс, на касационните основания, предвидени в НПК.

Съдия при Районен съд – Велики Преслав: _____